

Rellotges

M'he aventurat en una lectura diguem-ne clàssica. Han de conèixer una novel·lista nord-americana anomenada Carson McCullers, celebrada per novel·les com ara *El cor és un caçador solitari* que la va enlairar a la fama quan només tenia vint-i-tres anys.

La seua darrera novel·la publicada en català intitulada *Rellotge sense agulles*, que va veure la llum el 1961, traduïda per Alba de Dedeu, novel·lista, es pot explicar com una novel·la del sud dels EUA, de tirat clàssic, social i dramàtic, retratant un món controvertit a través de molts personatges, amb un aire vintage atès que les qüestions polítiques que s'hi expressen tenen a veure amb la convivència entre negres i blancs.

Sembla una cosa superada però les resonàncies amb l'ara són importants, no tan sols pel racisme arrelat al sud dels EUA com per la manera de veure el món amb la percepció de la desigualtat en els discursos i els comportaments.

Ara, *Rellotge sense agulles* és també una obra solcada enigmàticament per la mort, o per l'acabament del temps per viure, representat a través d'un personatge dit J.T. Malone que té el dictamen mèdic de l'acabament de la seua vida. Aquest fil narratiu, que en molts lectors reactiven records i experi-

Rellotge sense agulles — Carson McCullers

Traducció d'Alba Dedeu

↓ AQUESTA ÉS UNA OBRA SOLCADA ENIGMÀTICAMENT PER LA MORT, O PER L'ACABAMENT DEL TEMPS DE VIURE

ències semblants, s'embrolla amb un retrat, per a mi genial, d'un altre gran personatge, un vell jutge conservador anomenat Clane Fox, l'avi d'una nissaga d'advocats de gran rellevància social, que és un dels temes importants del llibre.

Del trenat de les dues històries en surt una novel·la de mal resumir, on sents en alguns moments alguna escena que és explicada amb profunda vivacitat. Intueixes

una narradora molt observadora que desplega una mirada a mitjana distància, creant un elenc de personatges admirables.

Miro d'orientar els lectors. És una obra que et sorprèn, que no la pots deixar, que et sedueix: primer, perquè t'abraça amb la suavitat de les històries escrites amb una gran llibertat personal i ideològica, també una gran traça tècnica, en aquest cas, la mort anunciada; perquè narra certes qüestions polítiques d'una societat: la igualtat entre negres i blancs; perquè és, en rigor, una novel·la de tall clàssic en què la novel·lista s'apega al clatell del personatge principal, estil indirecte lliure, un jutge gros com una muntanya anomenat Clane Fox, i n'escrivi algunes pàgines memorables. El començament és prou tolstonià: la mort sempre és la mateixa, però cada home mor a la seva manera.

J.T. Malone, l'altre personatge principal, el que inicia l'obra amb una confusió tota humana: confon el final de la vida amb el començament d'una estació; J.T. Malone és el que acaba la novel·la quan la vida se li'n va. Morir-se és un assumpte molt personal.